

bestyrelsen og Nissen tog det meget seriøst, men at problemet lå hos Lisbeth Knudsen.

Hvad menes der med det, altså at problemet ligger hos Lisbeth Knudsen?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg bliver fru Elsebeth Gerner Nielsen svar skyldig. Jeg ved ikke, hvad der sigtes til med det, og jeg kan sige, at jeg ikke personligt har noget udestående med Lisbeth Knudsen.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det virker lidt besynderligt, at der efterhånden ikke er nogen, der har noget som helst udestående med nogen, selv om der jo har været en drøftelse både under det uformelle ministermøde og det formelle ministermøde om dækningen af Irakkrigen, og kulturministeren har med sikkerhed følt sig presset, og han har i alt fald følt sig kaldet til efterfølgende at orientere DR's bestyrelse om, hvordan regeringen ser på dækningen af Irakkrigen.

I den sammenhæng kommer det så frem, at Lisbeth Knudsen skulle udgøre et problem. Det kan man vel kun tolke på den måde, at problemet Lisbeth Knudsen er, at hun ikke lader sig udsætte for politisk pression, og at det er smadderirriterende, for det betyder, at dækningen af Irakkrigen fortsætter på en måde, som regeringen er utilfreds med. Med andre ord ligger der jo heri en antydning om, at der er personer i Danmarks Radio, der for regeringen udgør et problem.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan altså kun sige, at jeg ikke har noget udestående med Lisbeth Knudsen. Jeg ved ikke, hvad der sigtes til i kulturministerens mail. Det må fru Elsebeth Gerner Nielsen søge opklaret på anden vis.

Det, jeg derimod hæfter mig ved, er, at radikale ministre tilsyneladende i sin tid har overskredet mange grænser ved at henvende sig direkte til inlandsredaktøren i DR Nyheder i forbindelse med utilfredshed med eurodækningen i Danmarks Radio. Jeg henviser her til de udtalelser, som redaktør David Trads er kommet med den 17. marts.

Kl. 13.35

Kulturministeren har sendt en mail til bestyrelsesformanden og ikke til redaktionen på Danmarks Radio, og kulturministeren har selv oplyst, at det er sket som led i den løbende dialog, han meget naturligt har med formanden for

Danmarks Radios bestyrelse. Og da det ikke er Danmarks Radios bestyrelse, der redigerer nyhederne i Danmarks Radio, har jeg svært ved på nogen som helst måde at opfatte det som hverken trusler eller pression.

Formanden:

Så er det hr. Mogens Jensen som medspørger.

Mogens Jensen (S):

Nu skal vi huske på, at bestyrelsen for Danmarks Radio jo har det overordnede ansvar for Danmarks Radios virksomhed, også for programvirksomheden. Og jeg synes ikke, at statsministeren svarede på spørgsmålet: Hvad var formålet? Hvad skulle formålet være med at sende en mail til DR's bestyrelsesformand, hvis ikke formålet var, at der skulle være en reaktion i den anden ende af mailen? Synes statsministeren ikke, det er mærkeligt, at kulturministeren skulle sende en mail, uden at der var et formål med det?

Jeg forstår, selv om statsministeren vil mørkelægge sagen, at kulturministerens mail simpelt hen sendes på baggrund af et møde, der har været i regeringen, og hvor regeringen har udtrykt kritik af Danmarks Radio.

Selv om statsministeren har mørkelagt sagen og ikke vil bidrage til at opklare, hvad der skete på det her regeringsmøde, vil jeg godt høre statsministerens principielle holdning: Er det o.k., at en minister sender en mail til Danmarks Radio, hvor man kritiserer navngivne personer, forsøger at påvirke den redaktionelle linje og i øvrigt bringer trusler om privatisering?

Er det principielt i orden?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Som jeg nu flere gange har oplyst, har regeringen ikke på noget tidspunkt haft planer om at ville privatisere Danmarks Radio. Jeg tror egentlig, at den bedste måde at svare på det på er ved at citere modtageren af mailen, nemlig Jørgen Kleener, daværende bestyrelsesformand, der siger:

Jeg opfattede mailen som en ud af mange meningstilkendegivelser i den forbindelse, og det gjorde Christian Nissen også. Dengang gav mailen i hvert fald ikke anledning til reaktioner. Det gør den først nu, hvor den skal fremme et bogsalg.

Det er det, Jørgen Kleener siger, og det er den måde, den i sin tid er blevet opfattet på, altså temmelig afslappet, må man sige. Det synes jeg